

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 34/06
22.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA i BB, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. u vezi člana 165. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ-a, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz.br.974/05 od 06.03.2006. godine, podignutom protiv presude Okružnog suda u Čačku K.br.413/05 od 25.10.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 22.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz.br.974/05 od 06.03.2006. godine i konstatuje se da je presudom Okružnog suda u Čačku K.br.413/05 od 25.10.2005. godine povređen krivični zakon u korist optuženih AA i BB.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu K.br.281/04 od 15.06.2005. godine, oglašeni su krivim AA i BB, zbog izvršenja krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. u vezi člana 165. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ-a, pa su osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po jedne godine i tri meseca, a optuženom AA u izrečenu kaznu zatvora se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 23.04.2004. godine do 21.05.2004. godine.

Presudom Okružnog suda u Čačku Kž.br.413/05 od 25.10.2005. godine, delimičnim uvažavanjem žalbe branioca - adv. VV, preinačena je navedena prvostepena presuda samo u pogledu pravne ocene dela tako što su radnje optuženih AA i BB, opisane u izreci prvostepene presude kvalifikovane kao krivično delo krađe iz člana 165. stav 1. KZ RS, dok su u preostalom delu žalba navedenog branioca, kao i žalba optuženog AAA, odbijene kao neosnovane.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Čačku Kž.br.413/05 od 10.10.2005. godine, Republički javni tužilac Srbije podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona u korist optuženih AA i BB, sa predlogom da Vrhovni sud uvaži ovaj zahtev i utvrdi da je navedenom presudom povređen krivični zakon u korist optuženog.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu optuženih AA i BB i branioca advokata VV, a u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca advokata GG, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa presudom protiv koje je podnet zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je, po oceni navoda i predloga u zahtevu, našao:

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ističe da je u drugostepenoj presudi sadržana povreda krivičnog zakona iz člana 369. stav 4. ZKP-a, u korist optuženih.

Naime, prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude navodi da optuženi kritičnom prilikom nisu provalili u kuću oštećenog i nisu pri ulasku savladavali veće prepreke, već su na prozoru prizemnog dela kuće pronašli ključ i otključavanjem ušli i izvršili krađu novca i stvari, pa s obzirom da delo krađe nije izvršeno ni obijanjem, ni provaljivanjem, a ni savladavanjem većih prepreka, to su krivičnopravne radnje ovih optuženih kvalifikovane kao krivično delo krađe iz člana 165. KZ RS.

Međutim, osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti RJT ističe da je u konkretnom slučaju bez značaja činjenica da li je zatvoreni prozor kuće oštećenog DD bio otvoren originalnim ključem ili ne, obzirom da su optuženi ključ neovlašćeno iskoristili. Naime, pod pojmom "provaljivanja" se smatra prodiranje u zatvoren prostor i kad se ne radi o upotrebi fizičke sile, niti o savladavanju različitih prepreka, već je dovoljno da je prostor ranije bio zatvoren, odnosno zaključan, a da je učinilac ove prepreke uklonio tako što je na neovlašćen način došao do ključa i ovaj upotrebio, kao što je u ovom krivičnom predmetu to bio slučaj.

Stoga je Vrhovni sud uvažio zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije i presudom konstatovao navedenu povredu krivičnog zakona u korist optuženih.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 425. stav 1. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Zapisničar,

Aleksandra Simić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

lji